

یک روز پس از شادی

نوشته:
رنه بازن

ترجمه:
قاسم صنعوی

نشر گل آذین

۱۳۸۶

سرشناسه	: بازن، رنه، ۱۸۵۲ - ۱۹۲۲ م Bazin, Rene
عنوان و پدیدآور	: یک روز پس از شادی / نوشته رنه بازن؛ ترجمه قاسم صنعوی / ۲۶۰ ص.
مشخصات نشر	: تهران: گل آذین، ۱۳۸۵.
شابک	: 978 - 964 - 7703 - 33 - 8
یادداشت	: فیبا
یادداشت	: عنوان اصلی: Baltus le Lorrain
موضوع	: داستان‌های فرانسه - قرن ۲۰ م
شناسه افزوده	: صنعوی، قاسم، ۱۳۱۶ - مترجم.
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۸۵ ی ۸ ب ۵ / PQ ۲۱۸۱
رده‌بندی دیویی	: ۸۴۳/۸
شماره کتابخانه ملی	: ۳۱۱۰۵ - ۸۵

نشر گل آذین

■ یک روز پس از شادی ■

نویسنده: رنه بازن

مترجم: قاسم صنعوی

چاپ اول: ۱۳۸۶

چاپ دوم: ۱۳۸۶

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

طرح روی جلد: عبدالرضا طیبیان

حروف‌نگاری و صفحه‌آرایی: کارگاه نشر گل آذین

لیتوگرافی و چاپ و صحافی:

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان چاپ و انتشارات

شابک ۸ - ۳۳ - ۷۷۰۳ - ۹۶۴ - ۹۷۸ - 8 - 33 - 7703 - 964 - 978 ISBN

E-mail: GOL_AZIN @ YAHOO.COM

WWW.iketab.com

آدرس: تهران: صندوق پستی: ۱۵۸۱ - ۱۶۳۱۵ - تلفن: ۶۶۹۷۰۸۱۶ - تلفکس: ۶۶۹۷۰۸۱۷

فهرست

۷	.....	درباره‌ی نویسنده
۹	.....	۱. اورنی - او - موتون
۲۱	.....	۲. سه بالتوس
۸۰	.....	۳. دیار مردگان
۹۵	.....	۴. خوراک قارچ
۱۲۲	.....	۵. ماری نانی
۱۳۳	.....	۶. دیرهنگام در شب
۱۴۱	.....	۷. آزمون آموزش
۱۶۱	.....	۸. شورا در اورنی
۱۹۱	.....	۹. دل‌واپسان
۲۱۵	.....	۱۰. پایان حلو فه چینی
۲۲۲	.....	۱۱. یک روز پس از شادی
۲۳۵	.....	۱۲. تصمیم
۲۵۱	.....	۱۳. دیکته

درباره‌ی نویسنده

رنه بازن^۱، نویسنده‌ی فرانسوی، در ۲۰ دسامبر ۱۸۵۳ در آنژ^۲ زاده شد و در ۲۰ ژوئیه ۱۹۳۲ در پاریس درگذشت. پس از آن‌که تحصیلات حقوقی‌اش را به نحو درخشان به پایان رساند در دانشگاه کاتولیک زادگاهش به تدریس پرداخت (۱۸۷۵). ولی دیری نگذشت که احساس کرد در آتش اشتیاق و قف خود به ادبیات می‌سوزد. در سال ۱۸۸۴ به دنبال ترک تدریس، با چاپ رمانی که یادآور محیط‌های خانوادگی بود به خواسته‌ی دل پاسخ داد. سپس یک لکه‌ی جوهر را که کارتیبه لاتن^۳، محله‌ی دانشجویی پاریس، محیط آن بود نوشت و متعاقباً آثار دیگری آفرید. از همان ایام چاپ سفرنامه‌هایی را در مجله‌ی معروف و قدیمی لاروده دوموند^۴ آغاز کرد و تا سال ۱۹۲۶ به این کار ادامه داد. کتاب خانوادگی نویله^۵ که در همان ایام به چاپ رساند شرح پریشانی و سردرگمی دهقانی است که چون زمین خود را از دست داده نمی‌داند چه کند. ولی انتشار کتاب زمینی که می‌میرد، اثری یادآور نتیجه‌های غمبار ترک دیار و خانمان، شهرت واقعی را نصیب بازن کرد. چاپ این اثر که انتشار دو رمان دیگر موسوم به خانوادگی اوپرله^۶ و گندمی که سبز می‌شود را به دنبال داشت، در سال ۱۹۰۴ درهای آکادمی فرانسه را به رویش گشود. کتاب خانوادگی اوپرله یادآور وفاداری آژاسی‌ها به فرانسه است، همان طور که رمان حاضر (که در زبان اصلی بالتوس

1 . René Bazin

2 . Anger

3 . Quartier Latin

4 . La Revue des Deux Mondes

5 . Les Noellet

6 . Les Oberlé

لورنی نام دارد) از دل‌بستگی‌های عمیق و ریشه‌دار مردم لورن که به رغم قریب به نیم قرن زندگی در زیر سیطره‌ی پروس، چشم به راه رسیدن فرانسویان و پیوستن به مادر وطن هستند، حکایت می‌کند. کتاب دیگری از بازن موسوم به داویده بیرو^۱ (۱۹۱۲) اثری بسیار تأثیرگذار بود. بازن در این رمان به نمایش وضع خانم معلمی می‌پرداخت که پس از تحوّل‌های زمان که کنار تعلیم و تربیت و از حوزه‌های کلیسایی به‌در می‌آورد و در اختیار دولت می‌نهاد، از ابراز عقاید مذهبی خود در کلاس‌های درسش دست بر نمی‌داشت. چاپ این رمان، سبب ایجاد جنبش داویده‌ها شد که خود واکنش‌های گوناگون و بسیار پراکنجیخت.

رنه بازن که در کتاب‌های خود بیش از آنچه بخواهد خواننده را سرگرم کند در صدد بود او را به تفکر و تأمل وادارد، به شدت ناسیونالیست و کاتولیک بود و بر خانواده‌های بورژوازی سستی تأثیری عظیم می‌نهاد.

فردینان بروته‌تی^۲ بر ناقد برجسته‌ی فرانسوی در باره‌ی بازن نوشته است: «در دست‌های شما، رمان اجتماعی همواره رمان و هنر خواهد ماند».

و رنه دومی^۳ ناقد نامدار دیگر در باره‌ی بازن چنین گفته‌ای دارد: «او، نقاش زندگی ولایتی، که بسیاری دیگر فقط توانسته‌اند نقص‌ها و جنبه‌های خنده‌دار آن را ببینند، طعم جاذبه‌های آرامش و تأمل‌هایش را می‌چشاند. از روستایی که کاریکاتوری خام عرضه می‌شود، بازن الگوی واقعی را بر می‌کشید».

تا جایی که می‌دانیم کتاب زمینی که می‌میرد دستمایه‌ی دو کارگردان سینمایی فرانسه شده است. نخست ژان شو^۴ در سال ۱۹۲۶ فیلمی با شرکت مادرلن رنو^۵ ساخت. ده سال بعد هم ژان واله^۶ از آن فیلمی عرضه کرد.

1 . Davidé Birot

2 . F. Brunetiere

3 . René Doumic

4 . Jean Choux

5 . Madeleine Renaud

6 . Jean Vallée